

עפ"ג 40226/01/14 - משה אלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 40226-01-14 אלי נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב
המערער: משה אלי
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בעבירת איומים ועבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה. יש שילוב בין שתי העבירות הללו כיוון שאת האיומים ביצע המערער כשהוא אוחז בידו סכין. על-פי העובדות בכתב האישום בין המערער לשכנעו התגלע סכסוך הנוגע לבעיות הקשורות בדירה. המערער איים על המתלונן במילים מאוד מפורשות שמפאת הוולגריות המצויה בהן אנו מעדיפים שלא לחזור עליהן. או אז נכנס לדירתו, נטל סכין ארוכה ומושחזת. נציין במאמר מוסגר כי הוצגה בפנינו תמונת הסכין. תמונה אחת שווה אלף מילים בדרך כלל, וכך גם במקרה הנוכחי. מדובר בסכין אימתנית. המערער הניף את ידו שאחזה בסכין לכיוון המתלונן, למזלם של השניים, הן של המערער והן של המתלונן, הצליח המתלונן לתפוס בידו של המערער, לעקם אותה ולהפיל ממנה את הסכין.

2. בית משפט קמא קיבל ביחס למערער תסקיר של שירות מבחן. נקדים ונאמר כי לצורך הדיון בפנינו ולבקשתו של המערער, הורינו על מתן תסקיר משלים וזה האחרון מצוי בפנינו, מדובר בתסקיר מיום 28.5.14 (התמשכותם של ההליכים בפנינו שהביאה לכך שרק עתה אנו דנים בתיק זה מקורה בכך שהמערער לא התייצב מספר פעמים לדיון, ככל הנראה בשל מחלתו).

בית משפט קמא הטיל על המערער, לאחר קבלת התסקיר ותוך התייחסות לאמור בו, את העונשים הבאים:

בגין עבירת החזקת הסכין 5 חודשים לריצוי בפועל ו- 7 חודשי מאסר על תנאי.

בגין עבירת האיומים חודשיים מאסר בפועל ו- 4 חודשי מאסר על תנאי.

נגד המערער היה תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 3 חודשים, בית משפט קמא הפעיל אותו וקבע כי תהיה חפיפה חלקית בין העונשים שהטיל, כך שסה"כ יהא על המערער לרצות 8 חודשי מאסר בפועל.

על הענישה הערערער בפנינו.

3. הנימוק העיקרי אותו מעלה באת כח המערער ענינו מצבו הרפואי של המערער. גם בית משפט קמא היה ער לכך שהמערער סובל מבעיות רפואיות שונות ונתן לכך ביטוי בגזר הדין (ר' עמ' 2 ש' 4 לגזר-הדין), אולם בינתיים ועד לדיון בפנינו חלה התפתחות משמעותית לרעה מבחינתו של המערער. אצל המערער התגלה סרטן מסוג הוצ'קין על כך הוצגו לנו מסמכים. בהינתן מצבו הרפואי עותרת הסנגורית להורות על תסקיר מחודש. לשיטתה, ייתכן שעמדתו של שירות המבחן היתה משתנה לו היה ער לכך שהמערער לא משתף פעולה או מגלה עמדות מסוימות, בשל מצבו הרפואי ולא מנימוקים אחרים כלשהם. משום כך היא עותרת כאמור להורות על תסקיר חדש. לחילופין העתירה היא לקצר את תקופת המאסר. בית משפט קמא מלכתחילה בחן את האפשרות של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ללמדך שגם הוא סבר כי ניתן לסיים את התיק בדרך זו. המערער איננו כשיר לביצוע עבודות שירות אולם יש לעצם הפנייתו השלכה על גזר הדין.

4. המדינה מפנה אותנו לחומרתן של העבירות, לעובדה שביצע אותן כאשר מעל ראשו מתנופפת חרב בדמות מאסר על תנאי. המאסר על תנאי הוטל עליו בגין עבירה דומה שבוצעה כלפי ראש עיריית יהוד בזמנו. באשר לבקשה לקבלת תסקיר, המדינה איננה שותפה לכך והיא מפנה לאמור בתסקיר העומד על רגליו העצמאיות ללא קשר למצבו הרפואי של המערער.

5. בחנו את נימוקי הצדדי ולהלן מסקנתנו:

איננו רואים טעם בהפנייתו של המערער פעם נוספת לקבלת תסקיר. התסקיר מדבר על עמדותיו של המערער ואלה אינן פונקציה של מצבו הרפואי. בתסקיר מציינת קצינת המבחן כי: "בשיחה עמו חזרנו ובדקנו עמדתו ביחס לעבירה בה הורשע, התרשמנו כי לא חל שינוי בעמדתו. משה מודה באופן פורמלי בעובדות כתב האישום נגדו, עם זאת משליך האחריות לביצועה על המתלונן ועולה קושי מצדו להתייחס לפגיעתו במתלונן ולדפוס התנהגותו התוקפניים...".

ההתייחסות של המערער לביצוע העבירה, כמחוטט לעיל, אינה פונקציה של מצבו הרפואי לא בהווה ולא בעבר. שירות המבחן מציין כי חלוף הזמן לא הביא לשינוי בעמדותיו וההמלצה לעונש מוחשי. לפיכך כאמור איננו רואים טעם בתסקיר נוסף.

6. באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של המערער:

אנו מייחסים משקל למצבו הרפואי כפי שמשתקף מהתעודות הרפואיות שהוצגו לנו וניתן לכך ביטוי לענין ארכה של תקופת המאסר. יחד עם זאת, איננו סבורים כי ניתן לוותר עליה כליל, חרף המצב הרפואי. העבירות שביצע המערער הן עבירות קשות וחמורות, הן האיומים ובמיוחד האיומים כאשר המערער אוזז בידו סכין שהיא כלי משחית של ממש ושפוטנציאל הנזק הגלום בה איננו טעון הבהרה. כאמור, חסד נעשה למערער ולמתלונן גם יחד בכך שהמתלונן הצליח להשתלט עליו, לא בשל מאמציו של המערער בא לעולם חסד זה. למערער

הרשעות קודמות. צודקת המדינה כאשר היא מפנה אותנו למאסר על תנאי בגין עבירה דומה. יש בכך כדי להצביע על דפוסי התנהגות אלימים, כפי שאמר גם שירות המבחן.

משום שאנו מייחסים חשיבות ומשמעות למצבו הרפואי הנוכחי ואנו יוצאים מנקודת הנחה שמאסר יקשה עליו, אנו קובעים כדלקמן:

אנו מעמידים את תקופת המאסר הכוללת, על שתי העבירות בהן הורשע בתיק הנוכחי, על 6 חודשים ויום אחד.

המאסר על תנאי יופעל בחופף, כך שסה"כ יהא על המערער לרצות 6 חודשים ויום אחד.

המאסרים על תנאי שהטיל בית משפט קמא יישארו בעינם.

ניתן והודע היום כ"א טבת תשע"ה, 12/01/2015 במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד